

vil nok se, hvorledes man vilde kunne paavise, at jeg paa dette Punkt ikke har handlet fuldstændig fair.

Saa henvistes der til den fremtidige Ordning efter Proceskommissionens Betænkning. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) i, at der er noget, der skulde tale for, at man ved en foreløbig Ordning lod Tiden gaa hen, til Proceskommissionens Arbejde var ført ud i Livet, saa er det netop, at dette Tidspunkt nu synes ikke at ligge fjernt. Forholdet er nemlig det, at naar den Tid kommer, vil Fanø, efter Kommissionens Forslag, med Esbjerg og Skads Herred vel komme til at udgøre 1 Retskreds. Men Fanø vil tillige ved de øvrige Bestemmelser, som findes i de vedkommende Lovforslag, kunne holdes skadesløs for, at det under den ny Ordning ikke bliver en særskilt Retskreds. Nu har Esbjerg, den stærkt tiltagende By, med Skads Herred kun en Embedsmand som Retsbetjent og Øvrighedsperson, og skal han nu tillige overtage Fanø, bliver det uoverkommeligt. Derimod, naar den Tid kommer, at Proceskommissionens Forslag ere gennemførte, bliver der to Embeder, et Retsbetjentembede og et Politimesterembede — om man vil give dette et andet Navn, er jo det samme. Det vil da være muligt at træffe saadanne Bestemmelser for disse to Embedsmænd, at Fanø ikke væsentlig skal mærke det Tab, som det lider. Den ærede Folketingsmand for Fanø omtalte i Fjor, at han maatte fastholde, at der for Fanø burde bibeholdes et Biting med Retsdag. Han sagde „burde“, det var naturligvis en Henstilling til Justitsministeren, det var ikke et Forlangende. Jeg gik i Fjor nærmere ind paa Sagen og sagde, at hvis man ved „Biting“ mente en ordinær Retsdag, saa var det noget, der næppe lod sig gøre. Der kunde kun være Tale om en ekstraordinær Retsdag for Politisager. Det er min bestemte Overbevisning, at enhver Justitsminister, der skal forhandle Lovforslag om Ordningen af Fanøs Indordning under Esbjerg, vil finde det at være umuligt at reservere Øen en ordinær Retsdag. Den ordinære Retsdag og de Samtaler, som Retsbetjenten, naar han tillige er Øvrighedsperson, ikke ved sin Nærværelse paa Øen kan slippe for at have med Folk, der ville have ham i Tale, vil tage ham en hel Dag ugentlig. Men han kan ikke afse Sjettedelen af sin Arbejdstid paa Fanø, foruden at han ellers kan blive nødt til at komme derover.

Fanø kan derfor under de nuværende Forhold ikke faa en ordinær Retsdag og vil overhovedet kun sjældent faa Embedsmanden at se. Saa snart vi derimod faa Proceskommissionens Ordning, hvor Retsbetjenten alene er Dommer, vil der ikke være noget til Hinder for at fastsætte en ordinær Retsdag for Fanø, og, om man saa vil, tillige ekstraordinære Retsdage for Politisager, ligesom ogsaa at træffe Bestemmelse om, at Øvrighedspersonen skal komme derover til visse Tider. Derfor taler netop Hensynet til den foreslåede ny Procesordning for, at man, hvis man virkelig har noget tilovers for Befolkningen derovre, bestemmer sig til at vedtage det Forslag, Mindretallet er rede til at stille om Udfærdigelsen af en midlertidig Lov med en konstitueret Embedsmand. I den almindelige Mening staar dette høje Ting som særlig varetagende Befolkningens Interesser, saavel i Almindelighed som i de enkelte Tilfælde; derfor maa det Andragende, der er kommet fra Fanø, antages særlig at være rettet til dette Ting. Jeg haaber, at det maa vise sig, at dette Tings Flertal ikke, fordi det nu en Gang er sket, at Befolkningen derovre som Følge af, at en Lov har maattet behandles meget hurtigt, nu skal miste sin Embedsmand, vil fastholde den trufne Bestemmelse i sin Helhed, men udskyde Forandringen, indtil den ny Procesordning kommer, og derfor følge Mindretallet.

Jeg blev straks glad, da jeg hørte den ærede Folketingsmand for Fanø saa kjønt anbefale Mindretallets Standpunkt, som han selv tiltraadte, og opfordrede sine Meningsfæller til at følge ham, men Glæden varede kun kort. Jeg maa gøre det ærede Medlem min Kompliment for den Behændighed, hvormed han forstod at tale for Mindretallet og i Favør for sine Vælgere, men samtidig søgte at opildne Tingets Medlemmer ved sin vrede Henvendelse til mig for derved at stemme dem til at følge Flertallet. Det bliver det ærede Medlems Sag; hvorledes han vil forsvare denne Døbbelthed over for sine Vælgere paa Fanø, jeg kan kun haabe, at andre Medlemmer end just hans specielle Venner ikke ved hans Udtalelser ville lade sig afholde fra at følge Udvalgets ret store Mindretal af 6 Medlemmer mod 9.

Jeg skal endnu gøre den Bemærkning, at naar den ærede Ordfører til Forsvar for det Forslag, her stilles, har anført, at det skyldes Forlangendet om et Borgmesterembede i Esbjerg, at Fanø maa miste sin Birkedommer, saa minder det